

رون سیند

لومړی شعري ټولګه

محمود (حمیدزی)

Ketabton.com

دکتاب پيژند پانه

نوم: رونا سيند

ليکوال، شاعر: محمود حميدزي

کمپوزر: محمود حميدزي

دقلمې ليکنې نيټه: ۱۳۹۳-۱۳۹۴-۱۳۹۵-۱۳۹۶-۱۳۹۷-۱۳۹۸

۱۳۹۹ هجري لمريز کالونه

ڊالی

په ډېره مینه ډاکټاب خپل لراوبر پښتنو ورنوته ډالی کوم،
هیله لرم زما ډالی راڅخه زما غیور قام قبوله کړې!
دهغي ورځي دراتلو په هیله شیبې شمارم : کوم ورځ چي
زموږ ترمنځ د ډیورنډ کر غیر نه کربنه نه وي اوموږ پښتانه
پریوه تگر سره راغونډیو.

رون سڀيند

زما شعرونه، نظمنه زما مفڪوري (آندونه)، غوبنتي، هيلي، مينه، ڪرڪه .. ستاسو درنو لوستونڪو مخته ٻڌي. ماپه خپلوشعرونو، نظمنو ڪي يوازي اويوازي داسلام، هيواد، پڻتوڙبي اڀوند يادوني ڪري دي اوخيل په آندمي هڻه نه ده ڪري ترڻو ويونڪي ڪري اودزيان ڇهه پرڏي لاري تگ ڪولوته وهڻوم، هيله ده تاسو زما په شعر ڪي بي حياتي، فحشا او ناروا مستي مه لٿوئ، زما په ڪمزوري شعر ڪي آند ڪوونڪي واوسئ اوڊسپرلو ورسته داسلامي احڪامو اوڀنتي ڪلتور مخالفه ڪه خدای جل جلاله مڪره ڪومه لارڻوونه سوئ وي عمل مه پري ڪوئ.

الله جل جلاله ته لاسونه لپه ڪوم چي زما درهغو خطاوو (تيروتنو) دي راتي رسي ڪوم چي زه نه يم پوهيدلي اوما وگري بدي او دزيان ڇهه ڏي لاري ته رابلي وي. زه داتولي هيلي دخيل غرور لڪبله ستاسو درنوڇهه نه ڪوم اونه هم دا وايم چي هرور به زما په شعر ڪي گٽورڇه شتون ولري: بلڪي زه دخيل هغه گناه اوزيان ڇهه ڏارڪوم ڪوم چي خدای جل جلاله مڪره زما دشعرونو لڪبله به ما اويا هم لوستونڪي ته رسيڙي.

زما يوبله هيله دخپلوشعرونو اڀوند داده چي زه هيله ڪوم چي زما شعر دي هيڻ وخت هم ڪوم لوستونڪي، ويونڪي دموسيقي دآلوسره نه زمزمه ڪوي، زه نه غوارم ڪوم ڪس زما شعر دموسيقي دآلوسره زمزمه يا ووايي، زه هيڻ ڪوم چاته دا اجازه نه ورڪوم چي زما ناچيزه شعرونه دموسيقي دآلوسره په هيڻ صورت او هيڻ وخت ڪي وٿولي. زما داهيله هم زما دغرور لڪبله نه ده! زه هيله لرم ما حقير په خپلو دعگانوڪي هير نڪري. په درنبت ستاسو ورور: محمود حميدزي.

***** ۲ *****

رون سڀين

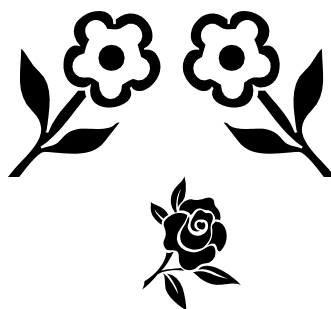
ستاترنامه مي ژوندار
دسپورمي اولمرنه بنكلي محمد(ص)دي
په دارينوكي بناغلي محمد(ص)دي

دانري يي په راتلوسول معطره
پاس هسكوته ورختلي محمد(ص)دي

مؤمنان يي په نامه باندي نازيري
انس و جنس وارومنلي محمد(ص)دي

جهل لارونيست نابودسوپه راتلويي
چي فرقان پري نازل سوي محمد(ص)دي

حميدزي يي وه نامه ته سپيلني سم
ما حقيرچي دي ستايلى محمد(ص)دي



رون سڀند

زما كيسه

دانديري مي شڪيدلوته تيار سول
چي په علم د نگار كي رايثار سول

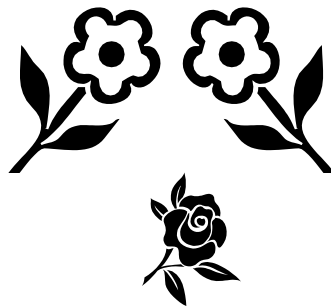
دمغزو مي خريکه وختله پورته
دوگرو پيژندلو كي بيمار سول

دجسونوپه مفهوم كي پات راغلم
زما خيالونه يي معناو كي ناچار سول

علم څه دي درک کول دهر يو چار دي
عالمان په درک کولو كي هوبنيار سول

دساگانوپه شمار باندي زه چار کرم
اندمونه مي بديو سه په دار سول

دبنيگنو هتي ز مور په چم كي بندي
حميدزيه خلک نيکو كي په شمار سول



رون سیند

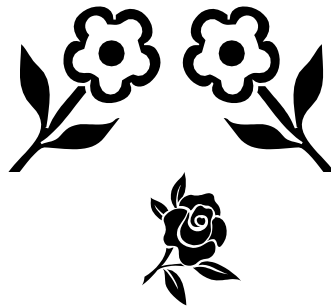
بنکلی الهام

یوخورن الهام یم په هنر الوزم
دخانہ ورک یم بی وزر الوزم

یامی خیالونه ددلبر راغلی
یا لکه روح ورک دنظر الوزم

زه یی د عشق په دام گیر کړی یمه
دمینی اوریم په خیگر الوزم

دنیاستو دنیاستنه قربان
حمیدی څنگ ته به دلمر الوزم



رون سيند

دجانان ياد

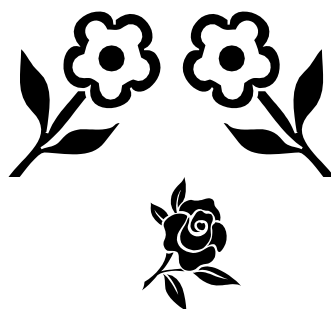
نور او وړانگويي جانان حق پک هير کړ
دصفت څخه يي بنکلی ناتوان کړ

سپين اوسره يي دجانان ومخته راوړل
انتخاب جانان سپين جام په هغه آن کړ

داووڅخه پاس وختو دلبرمي
په پنځو باندي تازه يي داجهان کړ

دپنځوس څخه پنځه ورته گلان شول
دگلانو خشبوئي يي حق بيان کړ

حميدزی دها جانانه صدقه شه
داجهان چي يي په خپل څلارو بنان کړ



رون سپند

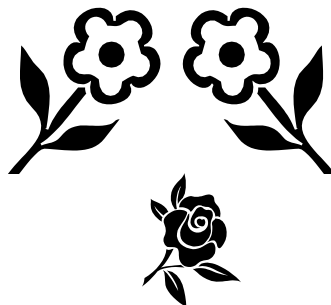
ناروا جنگ نه غوارم
 جنگه څه غواري زمور په غريب چم کي
 دوختونوچي نڅاکري بڼه په برم کي
 که يو ستري تري وري پروانکري
 بس چي ته نه يي خوشحال يو په هر دم کي

نه دي غوارو ورسه ورک سه بدمواپسي
 ستا غندو باندي مي رنگ خلاص سوقلم کي

سوله غوارو ټول غوښتونکي يو دسولي
 گوندي راشي سوله ليري موداغم کي

تورکارغان گرځي آزادپه تورو غروکي
 ښکاري ونيول کوتره خپل په چم کي

حميدزيه شونډان غوټ غوټ دي پري سوي
 صبروکړه لوی اجر ونه دي په زغم کي



رون سڀيند

دچم کيسه مي

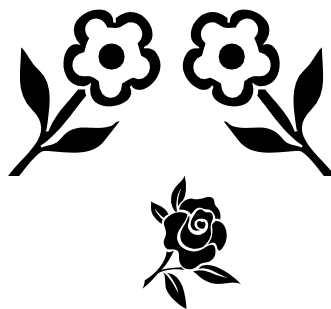
څوک دوطن په بربادۍ باندي اهوڼه کوي
څوک دجانان دليدوتري دي غمونه کوي

دلته ارمان اوفکردواړه په دوو لارو درومي
دلته په نوم باندي لاهم خلک جنگونه کوي

مور دلته توره باندي دغه دنگ چنار شهيدکړ
دوی هلته زمور دننگ ميراني صفتونه کوي

نور اجازه راکړه چي خم ددي قاتل محل سه
دلته ورور ورور اوزوی په پلارباندي ظلمونه کوي

ته حميدزی هم دهمدي خلکوپه چم کي اوسي
داخلک ټوله ددي غره خواکي خوبونه کوي



رون سیند

دجانان ستاینه

مخ دي كتاب غابونه توري
مئینان وړه درته گوري

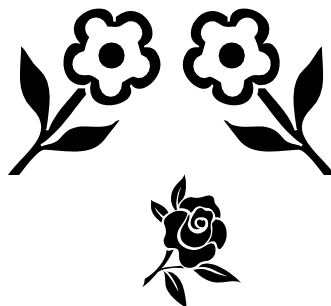
کله چي ستايادونه راسي
بس وي غمونه په ماوري

ستا دبنائيست مثل هيڅ نسته
په دي نړی کې دوري هوري

خوبانومخته کړي دلبره
زړونه عالم درباندي پلوري

دخولي دي مشک عنبر اوريري
درته عاجزشول واره ستوري

حمیدزی ستا په يادوپايم
په کارمي نه دي ساوي نوري



رون سڀند

دخوبنى انځور

غزل شعرونه په گوندوسي هله
بن کي مرغان چي په نغموسي هله

دبنکلاگانو صفت نيست نابودسي
چي دجانان مخ په شغلوشي هله

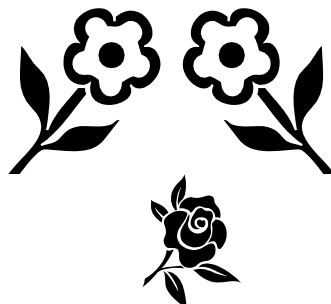
دملنگانو کچکولونه پريوخي
زما فقير چي په ليدوسي هله

قربان قربان ر غونه شوربه جوړ کړي
چي دهيواد نوم په تپوسي هله

زمورن دکلي زلمي وبه خاندي
غز چي دجنگ دختميدوسي هله

ليکه پري ليکه ټول پندونه ليکه
چي دي قلم په خوځيدوسي هله

حميدزي نه غورم پښتون جداوي
دجدايي په ورکيدوسئ هله



رون سیند

زما دقام حال

مور د جنگ څخه یوستري
دمودو یولکه مري

چا مو وینه بهولي
چا د جهل په لاروري

مور یو ورنه خوپه جنگ یو
چا موسترگي راترلي

چا مولیکه ترمنځ کش کړه
چا بموباندي ویشتلي

لادرځوبه مور کړیرو
لاترځوبه یو خوب وري

ز مور قلم سره دوستي ده
مور په توره هم نوموري

راسی جور کړو خپل تاتوبی
د نفاق و تروسوري

حمیدزی لوی وطن غواړم
رقيبان یې پوره وري

رون سیند

دنار و اجنگونوڅخه ستري يو
پوهه غواړم ناپوهي څخه خفه يم
توره پرېزده په قلم زه بنايسته يم

تياري نه غواړم په دي بنكلي ميهن كي
دروښانوڅراغوپه بليده يم

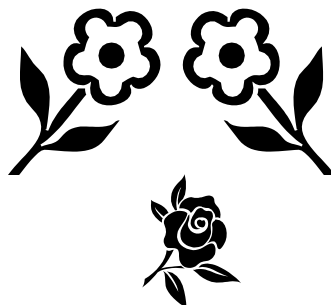
ولاړسه وركه سه زمور دبناره څخه ليري
خوارسي جنگه ستا دلاسه په گيله يم

تويان نسي نرولي ښه تكيه ده
دپوهانو په ماني باندي ډاډه يم

ستا شديدي څپي ما خوځواي نسي
غمه ستا په هريو دردزه اموخته يم

بدي نه لرم په خپل مئين زړگي كي
په همدې باندي په تازه رنگينه يم

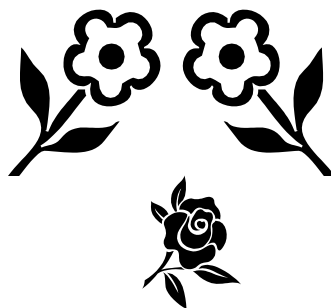
حميدزيه تا وعدي كړي ټولي ماتي
زه ولاړيم واړه ژوندبه په وعده يم



رون سيند

پښتون ته

پښتون ولي زوريدلى
 دهاهسكه رالويدلى
 چي پري ظلم كړي بي ننگه
 اتحاد تر تښتيدلى
 چي خپل كور اوكلې پلوري
 هاپښتون نه دى سپيڅلى
 چي دپوهي دښمني كا
 كوم نادان دى تيرايستلى
 قام زخمي مي دى خالقه
 كوم ظالم په تيغ وهلى
 اتحاديوالى خپل كړه
 ستاغيرت نرى منلى
 خوب دي پريرده خان بيدار كړه
 دسهار لمر راختلى
 علم وكړه په اولاددي
 توره ډال دي نورسترى
 حميدزيه نيال تومبه
 نوبهار رارسيدلى



رون سیند

گل ته

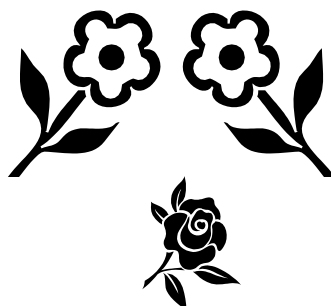
ماسره دردونه بڼه پريمانه دي
زړه كې مي زخمونه بڼه پريمانه دي

حسن باندي ستايمه مئين گله
مینه كې غمونه بڼه پريمانه دي

مرگ قبولم تابه چيري هيرنه كرم
مرگ كې زحمتونه بڼه پريمانه دي

وغو ارم ساقي درخه يوه لپه
ستا سره جامونه بڼه پريمانه دي

دلته حميدزي دي يادوی گله
ده سره بيتونه بڼه پريمانه دي



رون سیند

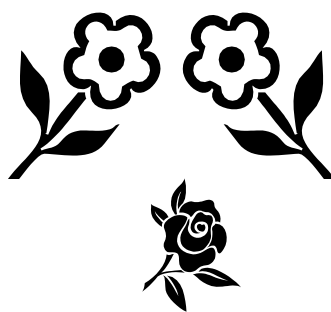
دگل مینه زما زره کي ده
ساگانې ودریږي زره دمه کوي
زره چي مي ستالیږو غوښتنه کوي

قربان سمه ستانه عربي جانانه
ستانه خوتول جهان ستاینه کوي

په سلامو باندي مي زره صبروم
کنه زرگی مي زوریږنه کوي

ستا دصفت څخه عاجز عاجزیم
ژبه مي ستاتش یادونه کوي

حمیدزی ستانه صدقه سه گله
بس په همدې باندي بسنه کوي



رون سڀند

دژوندلوري ژوري
دخوب تعبير ته مي حيله لتول
غمجن نصيب ته مي گيله لتول

دمدوستري لالهانده ومه
دمنزل لاركي مي دمه لتول

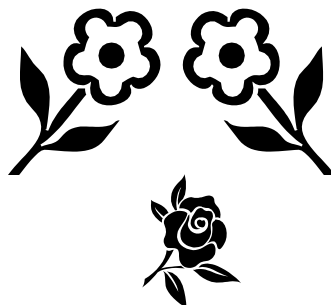
دكتابونويه لوستلوبوخت وم
ديار ليدو ته مي پلمه لتول

ديښتوژبي په معنا وو كي ورك
دمعناگانومي كره لتول

دنيموشپودتاريكي دوپري
دچم دپروكي مي ډيوه لتول

دقبرشپي راځندي هيري سولي
محشر ميدان كي مي سايه لتول

هغه جنون وو كه دميني زور و
حميدزي زهروكي خواره لتول



رون سيند

يوالى

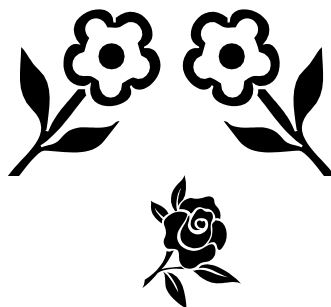
دکومو خلکو چي سنڌري په يودم پورته سي
دغليمانو دها سيمي نه قدم پورته سي

شپون چي ٽپي کوي په غرونوکي چي يوسئ خلکو
دهغه غرونونه زور جبر اوسيم پورته سي

ديپنتنو بدی بيان کري بنه پري خان کري ستری
درقيب خوله کي چي يي ژبه دلرم پورته سي

اخرت پلوري په دونياباندي نادانه عالم
چي کوم عالم خخه باطل باندي قلم پورته سي

چي پښتانه زلمي غلام وينم په ژوند مرسمه
زما حميدزي خخه سلگی دسترگونم پورته سي



روپ سيند

پند

سريه سجده کښيرده الله (ج) ووايه
شکر اکره بس مولا ووايه

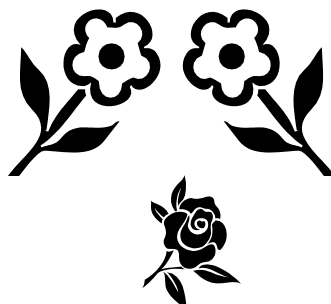
کړو گناهؤسه توبه وباسه
بس گناه نور نکړم رښتيا ووايه

دچم اوفريبه څخه ليره اوسه
فاريغه وخت کي هم ثنا ووايه

مغرورمه سه مال اولادباندي ته
دروغ ويل پريبرده صفا ووايه

خيال دي دورخ پوري يوسه گله
جنت دي غورم په ژرا ووايه

همدغه خای دامتحن دی اوبس
وه حميدزي ته برملا ووايه



رون سیند

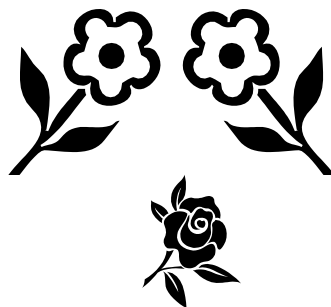
نازولی جانان
دبنکلو بنکلی جانان
دپر نازولی جانان

تري صدقه سمه زه
خومره بناغلی جانان

درود و سلام پري وایم
پاک دی سپیڅلی جانان

پري دانری روښانه
لمر را ختلی جانان

حمیدزی څه ولیکم
الله (ج) ستایلی جانان



رون سڀند

بدبختي ده

جهالت ڪه ناپوهي ده بدبختي ده
زما پڻتون چي په ڪورگي ده بدبختي ده

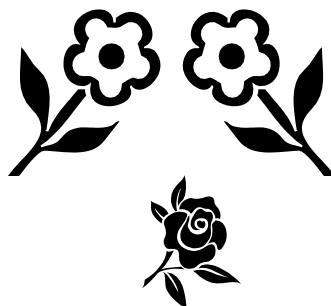
دظلمونو سلسله ده دوختونو
که موخوبنه ناخوبي ده بدبختي ده

خان دنورو په غمو باندي خبر ڪره
بي خبره که خواني ده بدبختي ده

دخيل خان داصلاح خواست الله (ج) ته وڪره
بي دوعا که زندگي ده بدبختي ده

دجانان دعشق دزوره خبرمشی
ناروا که عشقي ده بدبختي ده

حميدزیه دبي ننگوياري پريبرده
دوی سرچي ستا دوستي ده بدبختي ده



رون سيند

دبريا په لته

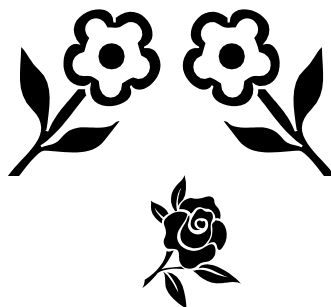
خم په تاريخو کي رڼا موندمه
ورک يمه دخانه دونيا موندمه

يمه په لتون کي دنائسته جانان
هغه سره گل اوبورا موندمه

داچي گناهونوسره ژوندکوم
خواکي د زاهدو تقوا موندمه

خير دى که جونگره کي اوسيرمه
دغه خاي نه هلته کلاموندمه

دلته حميدزيه ملغري سته
زه د ملغرو خلا موندمه



رون سیند

محبت ددونيآ مه كوه نادانه
مشغلا كړه په ذكر ونود سبحانه

حيادار سه خوپه علم شرم مه كړه
كه نه ورسته به په جهل يې پښيمانه

محاجرسه دبديوبدي مه كړه
نيكي كنده در هغوچي لري توانه

وفادار سه په وعده باندوفا كړه
پر قدم باندي قدم رده دجانانه

دبي ننگوياري مه كوه باننگ سه
دهيوادهر گوبڼه دي كړه ودانه

حاكمانوته سه بوټي درملو
ناروغانوته ارام وركړه غوغانه

مرضونه دي كړه پاك دخپل زړگي سه
په بښگنودې تازه كړه خپل ايمانه

يادیده دغريبانودې عدت كړه
دخوارانو مرستندوی اوسه مدامه

در بښتینو ملگري كوه بر بڼده
په رښتياكي كاميابي وي در آسمانه

رون سڀيند

حميدزي په هاوگر و باور نه کا
هاوگري چي دور و سره په شروي

زه د پښتنو تر منځ ناولي: ديور نډکرنه نه منم
که ديوال د پښتنو تر منځ رارنگ سو
زيري راکري هغه ورځ به سمه بناد

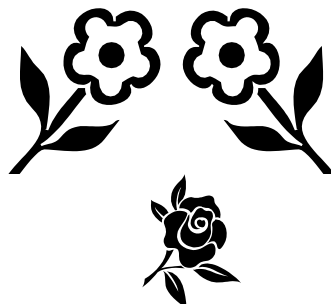
چي هيواد مو د سيالا نوسره سيال سي
راپاڅيري جرري باسي د فساد

پاچاهي که بيله تاجه دي غوښتله
کچکول واخله د غمونومه کره ياد

ددي هسکو غروسرونو ته که خيرسي
تاريخونه به بر بنديسي د جهاد

د جنگونو سلسلي به هله نه وي
چي مور ورک کړو دخپل منځ څخه تضاد

حميدزي د پښتانه په نوم کرم پخر
پښتانه به تل تر تله وي آزاد



رون سيند

خدايه يوځای کړې پښتانه قومونه
ورڅخه ليري کړې درنه غمونه

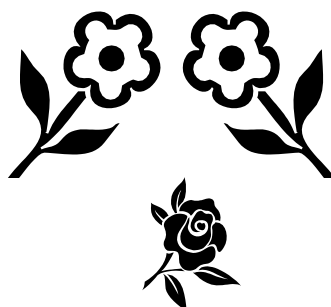
چې دوست دوښمن ته يوه خوله سي ټوله
قام پښتانه ته ورکړې داسي زړونه

چې اتحاد باندي خپل غبر اوچت کړي
وباسي زړوڅخه يې نفرتونه

چې چل اوفريب دخپل رقيب معلوم کړي
ورته ډالی کړي داسي هسک فکرونه

چې موترمنځ سي ورور وژني ختمي
راجور کړې خدايه دوجود زخمونه

دحميدزي ټاټوبي گل گلزار کړې
راکړې بادره دبههار گلونه



رون سڀيند

ولي خفه نسّم ؟

دنيكى اودبدي ترمنځ سيالي ده

په دي چم كي دجنگ سولي دبنمني ده

دتوپكوبازارونوكي پيرگرم

دقلم په پيرودلوكي سوستي ده

دپر گناه پسي وردانگي سمندر

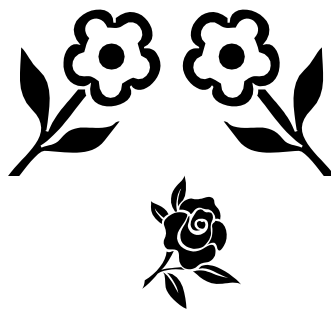
دثواب دگتي وتي بنه نيستي ده

په ظلمونوباندي خلك تكبركري

په دي كلي دجاهلوپاچاهي ده

حميدزيه ستايتوبي حكه واران دي

دي وگروسره مله بي علمي ده



رون سڀيند

توره ليلا

تور نقاب دي په مخ خور دي شاه ليلا
څه بنائيسټ درته درکړي پاک مولا

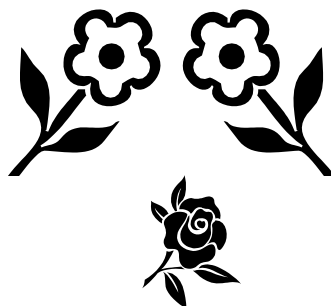
نصیبونه دهغوسي رابيداره
چي خپل سرتيت کړي ستامخ په ژړا

ته پاكي لري سپيڅلي يي گل رنگي
درتا څوک ده رنگي نه په دي دونيا

چي خرمخي ستايدن وکړي بنائسته سي
تاكي نور دي تجلي دي ستا په خوا

مئينان درته ولاړ په انتظار دي
ديدنونه دي کوي سهار بيگاه

حميدزيه ستا ليلا څومره بنائسته ده
خيال دي درومي دليلا لورته په غلا



رون سڀند

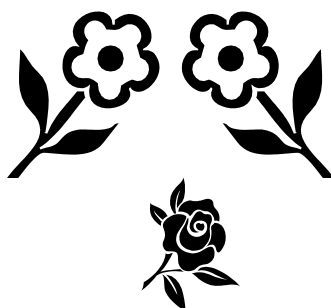
لاره ڪي ورڪ

لاره ڪي ورڪ بيا هم منزل لتوم
دميني اورڪي خان سوئل لتوم

دالهاموترمنح په چان لگيايم
دژوندخوبسيوته غزل لتوم

زره مي پرواز غوري دغرونوپه سر
دياردين ته لنڊمزل لتوم

خلگ دکانوپه اوبو اوبه سي
حميدزي سيندڪي اوبيدل لتوم



رون سڀين

عاجزه اوسه

دخيل بنايست تري اندازه ورکه سوه
مغرور سري څخه آينه ورکه سوه

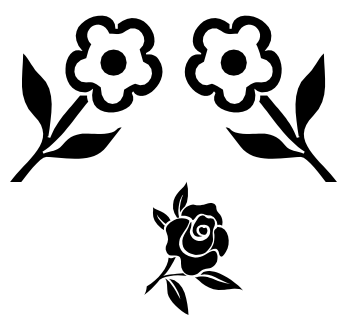
تاورته ورچي کره لاسونه په ناز
دها رقيب څخه کينه ورکه سوه

مورن د پيوو په خواکي ژوند تيروو
حک ز مورن څخه تياره ورکه سوه

تاورته دوست چي کله غږ وکرلو
غليم ظالم سه ز مور کيسه ورکه سوه

ژوند ورله هله سره لمبه سو واوره
پښتون سري سه چي شمله ورکه سوه

ماورته توکو کي داناوويل
خوارحميدزي څخه جمله ورکه سوه



رون سيند

تله

خان سره حساب دي دبديو كړه
هم دي اندزه دخپل نيكيو كړه

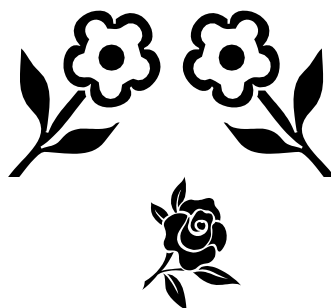
دوى سره ژوندون درته په كارنه دى
كركه اونفرت دبي ننگيو كړه

تاكه په هغواعتبارونكړو
ژوندكي دي تلابن دنبوسړيو كړه

تبرى يم ساقى راته يوجام راكړه
خلاص مي خوار وجود دبي وسيو كړه

داسي راته مه گوره پردى نه يم
راسره مجلس دخوشحاليو كړه

زه حميدى ليري دتقوايمه
ليري مي الله(ج) دنپاكيو كړه



رون سڀين

دکبر او غرور بدی

په غرور سره انسان د هسکه لویږی
چي غرور کږي هغه واړه تبا کيږی

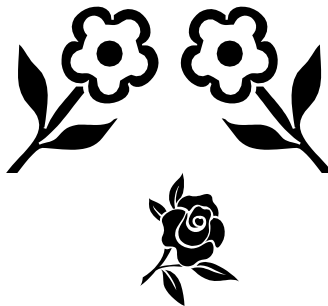
غرور مکره دي په علم خوار عالمه
په غرور باندي دي علم برباديږی

ته که یادکږي د دونیا علمونه واړه
که غرور کږي واړه علم دي هیريږی

غرور نکږي بنايسته سپوږمی هم گوره
په بنائست چي یي مئن هڅ نه او بیږی

که هرڅه درسره وي پخړیه مکره
ملغلري هم په خاورو کي ورکيږی

حمیدزی د خاور جوړ خاورو ته درومم
عاجزی باندي مي زړه کله مریږی



رون سيند

لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي!
دچم دپروکي مووږنه ميشت دي
دلته زمونږ خواکي غمونه ميشت دي

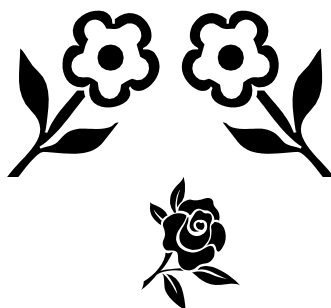
په سمندرکي داورونو غرک يو
لاموسينو کي نفرتونه ميشت دي

سيني کړئ څيري هازرگي وگورئ
مئينو زروکي بس اورونه ميشت دي

سپرلي دژوندمو سپرلي نه دي پاتي
اوس مو سينو کي پر هرونه ميشت دي

ددي تاتوبي تاريخونه سووځي
دلته دجهل کاروانونه ميشت دي

حميدزي څنگه په کت کت وځاندم
لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي



رون سيند

د شعر جوړت

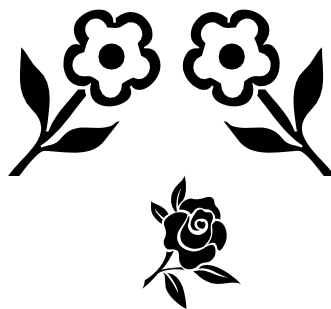
څه دالهام اوڅه دخيال سه جوړسى
څه وي نفرت څه دکمال سه جوړسى

شعر ډېر تريخ وي خو خوږه ترې څاڅي
څه وي افکار څه فکر جال سه جوړسى

کسب خونه دى زده کړه هم نه لري
څه تجربو اوڅه مهال سه جوړسى

بيتونه پندوي خوچې ته په پوه سى
څه وي وزر اوڅه دبال سه جوړسى

حميدزى نه وايم چې زه شاعريم
شعر دغم ياژوند خوشحال سه جوړسى



رون سڀند

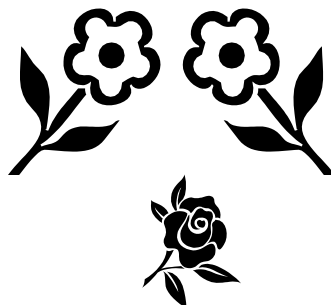
هسکه چغه

ژبه مي ترخه ده په پښتويي خوږه وم
عقل مي لاوم دی په غمويي پخوم

نسته خوښي نسته دغمونو په دي بناړکي
زړه مي ژوبل سوی په تپويي رغوم

داخاوره ياغي ده غليم بدورکتای نه سي
داده هسکه چغه په نړی يي خوروم

روح دحميدي به هم آسمان ته پروازوکړي
سپينه مي جامه ده په ايرويي توروم



رون سیند

لید می
مالیار دگلودی خو
اغزوته زره ورکوي

په گډو وډوسردی
ورورته چاره ورکوي

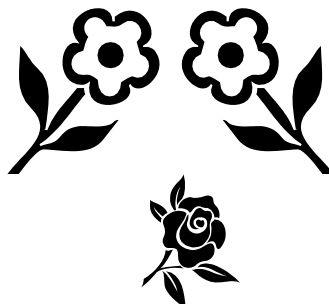
د دوی خبرې واوره
غلیم ته زره ورکوي

خوبونه لوی لوی وینې
هوډ ته څه نه ورکوي

صفت یې نه خلاصیږي
وچ سه لاندو ورکوي

مینه خودې ته وایې
دژوند خواږه ورکوي

حمیدزی څه پوهیږي
ټولوته زره ورکوي



رون سڀند

دالهام سمندر

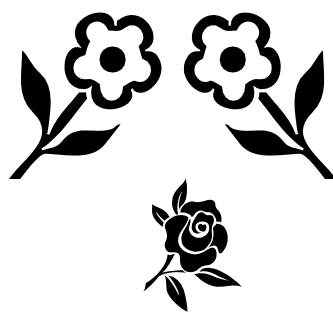
دالهام په سمندرکي غوتي ومه
دخيالو دښاردرشل ورتکوومه

دردونو او اوزونه ترينه خيري
دزخمي زړگي خمونه ورگنډمه

دهيواد په پرهرونو ژړاکاندم
دکتاب دښار درمل ورته راوړمه

دجانان دلاس اوبوته انتظاريم
دچينې په څنډه تندي څخه مرمه

دقلم څوکه تيره ده خان تري ساته
حميدزي قلم پمبوکي نغارمه



رون سڀند

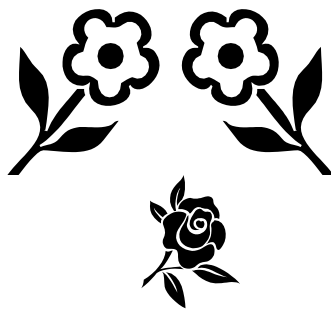
دڻاتوبي غم مي

دغمونوپه دي چم كي مي سقون دي
زما حواني كي دمستيو سه بيلتون دي

دخالق په خلقتونو كي اندوري
زما په نيكو دلدارسره ترون دي

كلكي تيري هم پستي راته معلوميري
زما په مينه كي خپل سوي داجنون دي

حميدزي دخان دردونوكي راگيريم
دڻاتوبي غم خورلي مي لرمون دي



رون سیند

دهیوادحال می

دغموسره لگیادی
تول هیواد موپه ژارا دی

رانه غواری غلیم توره
زما قلم ته هم بلادی

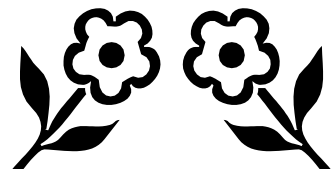
چاپبنتون جداجدادکر
څوک قاتل مو دببا دی

څوک په چل باندي مووژني
څوک وایي مرگ یي بس روادی

غل ناغل نه معلومیري
هرسری مشغول په غلادی

فتواگانی گری ناحقه
څوک عالم دی څوک دانا دی

دفشای دبن مالیاردی
خومشهوره په تقوادی



رون سیند

چي ظالم وي په مظلومو
هاسري دلته پاچا دی

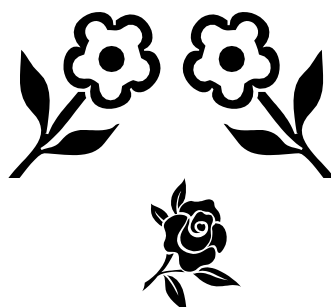
وېره نسته دالله(ج)سه
دلته ظلم برملا دی

وينه دلته مفته سويه
هرنادان يي په سودا دی

ورور د ورور دسرقاتل سی
درقيب دلاس امسا دی

خوبني نسته زړونه چوي
يوزره بل څخه جدا دی

حميدزی حق پک هيران يم
ژوندون سخت دی که هوسا دی



رون سيند

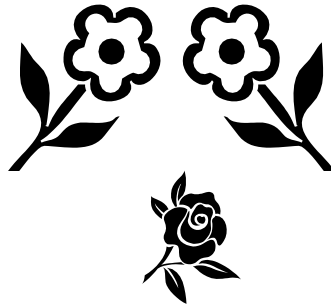
دلته بښکني بريالي خلک کړي
دادخو بښيو دخوبونودونيا
دادسو الو دخوابونودونيا

دلته غمونه درخو بښيو ډېر دي
دامؤمن دعذابونودونيا

دلته ليلا توري جامي اغوستي
دادسپيڅلو تووابونودونيا

دلته بښيگنه بريالي خلک کړي
داداخلاقو ادبونودونيا

دحميدزي وزرکوترې په شان
دادچټکو عقابونودونيا



رون سڀيند

خومره بنڪلى مي محبوب دى
ڇه بنڪلا لري خيالونه دنگار
داسي بنڪاري چي باران وي دبهار

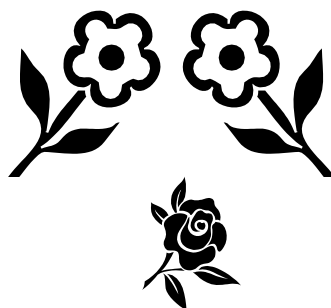
په خبرويى فضا سي معطره
چي خبري ڪري را اوري پري انوار

دبنڪلايى اندازه ڪولى نسم
زما جانان دى دهمه بنڪلوسردار

وه ديدن ته يى زمازره ناڪرار دى
راپه برخه يى مولاڪرى يو ديدار

نه يي حسن دي نرى ڪي موندل ڪيزى
نه ڇوڪ غبڙسي اوريدلى دماليار

حميدزى يى ڪتابونوڪي ديدن ڪرم
نورڪاته دي دگل سخت در هريوچار



رون سيند

خوړ ژوند

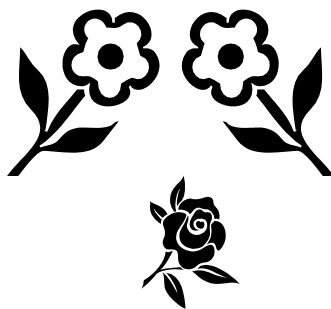
دغه قلم دغه يوه توره او چاره ده زما
دغه ده خاوره دغه سيند دغه حجره ده زما

ددغي خاورې په منځ داچې دا گلونه بنکاري
دغه کتاب دغه شپيلی دغه رمه ده زما

ددغه کلي چي په منځ کې ها لوگي بنکاري
دغه مي کور دغه مي ځان دغه کوڅه ده زما

ددغي لارې په ها خواکې چي سندرې وايي
دغه تپه دا ولوله دغه ناره ده زما

اي حميدزیه که دژوند څخه دې خواتوره سوه
داغه دی دار دغه خنجر دغه تيغشه ده زما



رون سیند

چي پښتون وى

چي پښتون وي مل دهغه تل غيرت وي
سپين يي زړه وي هم پريمان به دجورت وي

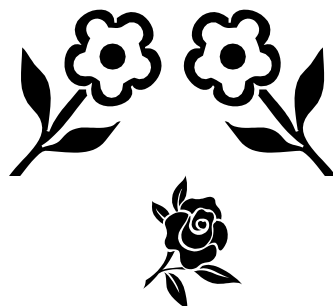
پښتانه كله دبل عزت ته گوري
وي ساتوونكى دعزت داىي خصلت وي

په پردو جاموكي خوب كله كواى سى
دبي ننگويي اخيستى لوى عبرت وي

لاس ردي تل دمظلومان په سرونو
دظالمومخته خندمل يي نصرت وي

په رښتيا سره خبري كړي بي عيبه
په وعده باندي و لار داىي عدت وي

دخپل قام بڼيگنه غواړي په هر حال كي
حميدزيه دپښتون تل سراوچت وي



رون سیند

ولي؟

نری ودانه ده خو
ماته و پرانه بنکاري

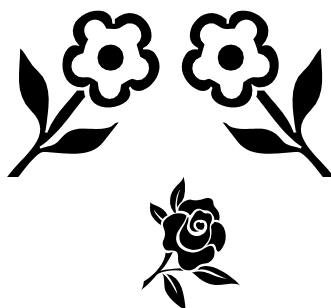
په مفتنه نه خپليري
جنت آسانه بنکاري

خپلواکي څه ته وايي
ددي زندانه بنکاري

په اسلام سر ورکوي
نوم دافغان بنکاري

نورمي زړه دردنه کوي
رقيب پښيماڼه بنکاري

حميدزي ستوري ويني
ستوري آسمانه بنکاري



رون سڀين

بنوونڪي ته

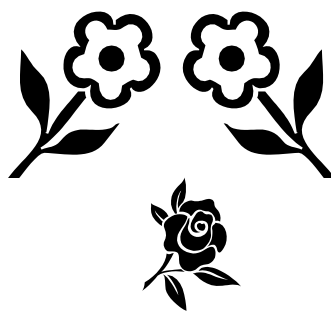
دبنوونڪي په عزت باندي خان بنادڪره
درناوي باندي يي خپل ايمان ابادڪره

چي دنيا ڪو ڪري بنوونه اوليادي
په دوستانو دپاک رب تل اعتماد ڪره

معلم هغه دي چي سيخ دي په نيڪي ڪري
دبدڪارو استادانو خان ازادڪره

چي عالم وي اوتعليم درته ڊالي ڪري
په مجلس کي دنيا غلو دور فسادڪره

دمعلم درويه دانپري رو بنانه
حميدزيه احترام تل استاد ڪره



رون سیند

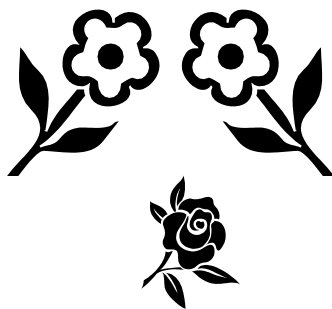
د ټاټوبي حال مې
بس زندان دی تاریکې دي
په هیوادمي توري شپې دي

ژړا وکړم خالي نسي
زړه غماز څخه گيلې دي

بنکلا نسته بهار نسته
دژوندون ترخي شيبې دي

ستوري نسته سپورمې نسته
دمئينو اندېښني دي

حميدزی خپل بخت ته ژاړم
دتقدير دافيصلي دي



رون سڀند

نري ته چي راغلم

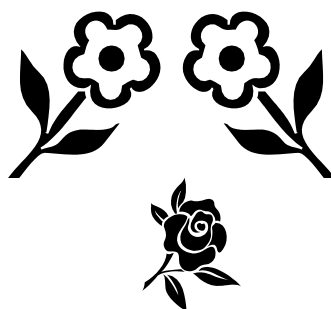
سترگي مي خلاصي ڪري دونيا کي ومه
دخپل راتلونڪي غم ڙراڪي ومه

بس چي مي سترگو دانري وليده
دهغه وخت نه په خطا کي ومه

کوموچي يوبل ته کوهي کينله
دها وگرو په ڪلاڪي ومه

چي دبموني يي دگلانوڪول
دها تيرو اغزيه خواڪي ومه

حميدزي څنگه انتخاب وڪرمه
دنيڪ اوبدتر منح سوداڪي ومه



رون سیند

ژوند

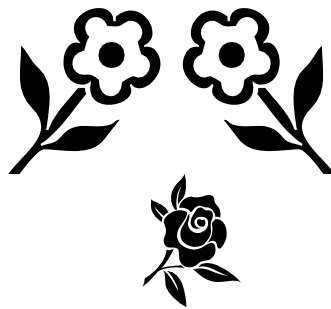
ژوندون خومره دغم ډک وي
چې خپل زړه درسه ازاروي

که وي خړیکه که پر هروي
همه واره دخپل یاروي

دخانگو څخه نفرت سي
که شیبې شي اوپه شماروي

ددي دنگو غروسرونه
لالويدلوسه لچار وي

حمیدزی به در سره يم
که نیکيوکي دي چاروي



رون سیند

شرنګ اوکرنګ

صبرپه غم باندي اجر و نه لري
دجانان مينه لوی دردونه لري

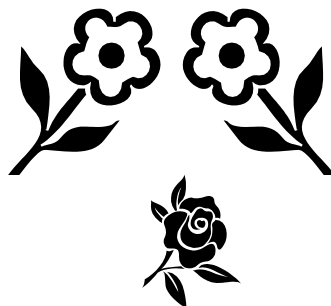
نسه خونه يم خمارونو مرکم
کوثر بي حده خمارونه لري

دها ډيوې چې رڼا ورکه سوله
دها ډيوې خوا توپانونه لري

دشرنگ اوکرنګ به فيصله ته کوي
شرنګ اوکرنګ دواړه بيل رڼونه لري

دغه ويل دي دمنلونه دي
چې ميان هم ډېر عیبونه لري

تاورته څله په وپده وويل
حميدزی وينه کي خوبونه لري



رون سڀند

ڊيورنڊتيل سوي ڪرنبه نه منم
زمورن ترمنڇ دجبر ديوالونه دي
زمورن ترمنڇ دجبر ڇنڇيرونه دي

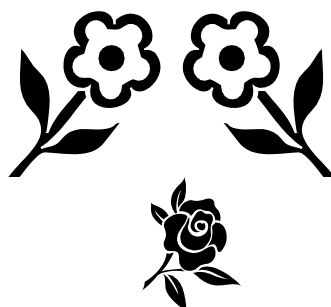
نه منم داستا فيصله نه منم
واوره اي رقيب به يوموزرونه دي

مورن پڻبتانه يويو جداڪيرونه
ڇه ڪه اوس مومنڇ ڪي داوڀشونه دي

مورن په دوونومونو تيرنئستاي نسي
داناولي ستاچي ڪوم فڪرونه دي

زه دي ڊيورنڊ ترون ته ڙمن نه يم
لراوبرڪي يومورواڄونه دي

موردرنه په خواست خيل مڀنه نه غورو
ڊڪ مودننگونو تاريخونه دي



رون سڀند

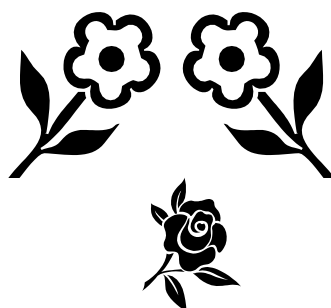
زه به علم و ڪرمه خبر اوسه
علم کي دهر ڇه ڇو ابونه دي

نشم بيليدلي دڇيل ورو رڇه
دا دڀبنتني خولي مي قولونه دي

زما مڻي قوي دي تاريخ وگوره
بس تش مي دڇنگه نڇرتونه دي

وينه بهول نه غوارم واوره ته
سولي ته موخلا ص واره ورونه دي

زه حميدزي داڪر بنه دي نه منم
دي دلاسه ژوند کي موغمنه دي



رون سڀيند

مظلوم سرونه

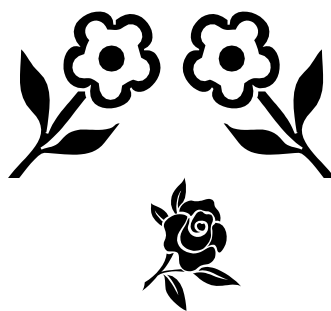
محتاج دي نسي پڀنتانه قومونه
چيري دي غوخ نه سي مظلوم سرونه

زمور گلبن ته چي اورنه شي ندي
آباد دي نه سي دهغوڪورونه

هغه چي ژوند مورنگينه غوندي ڪري
خزان دي نه سي دسپرلي گلونه

ددي زرگي ڪرار خوتاسردی
جدا دي نه سي دمئینوزرونه

دحمیدزي خخه يي زره پريوتی
ريبارچي راوړل ددلبر حالونه



رون سیند

سپورمی

سپورمی رنای دی مینان خوبنوی
تیارې راتلل دی غمازان خوبنوی

هغه دی زوی نه دی چې تاورانوي
ستا وړانیده به خاینان خوبنوی

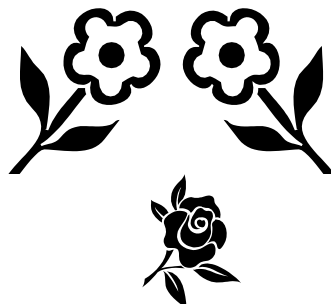
دکلي کوره څخه وتښته هه
وژل دورورخوبې ننگان خوبنوی

خان دی په نیغولاروسپخ کره خوانه
کړې وړې لارې ماران خوبنوی

دقلمونو سه ماني جوړې کره
ماني دپوهې عقلاڼ خوبنوی

کتاب کې نوم دپښتانه ومونده
پښتانه خلگ عاجزان خوبنوی

نوم په نومو کې دجانان ښه لگي
حمیدزی خپل ښکلی جانان خوبنوی



رون سځند

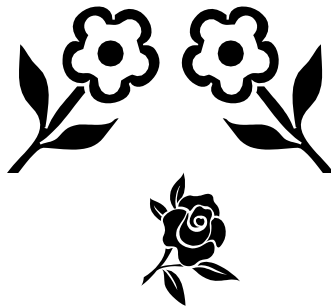
دماشوم خندا

دماشوم چي دخنداڅومره بنکلاوي
داسي بنکلي دهيوادمي هره خواوي

زما هيواد دنکلاگانو مجموعه سي
په سپرلي کي چي مرغان يي په نخاوي

بدرنگ مه وايه بنايسته افغانستان ته
که نه خوله کي به مي تل تاته بنير اوي

حميډزی دپښتانه په نوم نازيرم
پښتنو سره آباده پښتون خواوي



رون سيند

بدمي ايسي

آمانت کي چي خيانت کري بدمي ايسي
خپل هيواد سه چي نفرت کري بدمي ايسي

نه يي غوارم نه يي دوست بولم خبرشه
چي غليم سره الفت کري بدمي ايسي

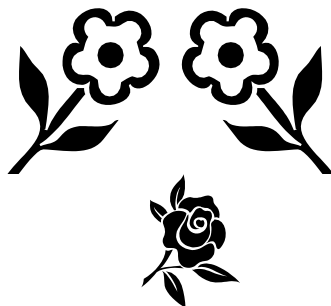
که ډيوه نه ده نوڅه ده شغلي کاندي
دعالم چي څوک غيبت کري بدمي ايسي

بڼه هغه دی چي تقواکري گناه نه کري
په غرور چي سراوچت کري بدمي ايسي

ظلم کاندي په مظلومو پيڅرکاندي
دظالم چي څوک عزت کري بدمي ايسي

خپل فرهنگ مورنگينه پوره پوره دی
چي دبل فرهنگ عدت کري بدمي ايسي

حميدزی دپښتانه په نوم وياړيزم
څوک چي شک يي په غيرت کري بدمي ايسي



رون سڀيند

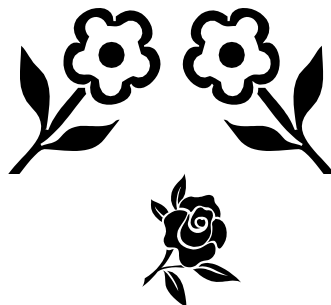
دالله (ج) څخه غوښتنه

په گناه وو کي لت پت یم پاکه ربه
دخطايه غره اوچت یم پاکه ربه

زه ویريرمه دخپلو عملونو
په اميدستا درحمت یم پاکه ربه

دفکرونو سمندرکي غرک یم خدايه
خير غوښتونکی دملت یم پاکه ربه

حميدزی دي په هر حال کي مندوی یم
انتظار دي دنصرت یم پاکه ربه



رون سيند

وره جهان خونديکوي
خيال دجانان خونديکوي
غماز پينيمان خونديکوي

شبنم دگل دپاسه
بنکلي گلان خونديکوي

سپورمي دسر دپاسه
شنکي آسمان خونديکوي

ملگري چار چاپيره
شپه دباران خونديکوي

ر مه دسپينو ميرو
دبنت بيابان خونديکوي

لاس کي قلم کتابچه
هيواد ودان خونديکوي

دخان جهانه سه ورک
ياد دسبحان خونديکوي

دغرو روغو سرونه
وني مرغان خونديکوي

دحميدي خبره
وره جهان خونديکوي

رون سڀيند

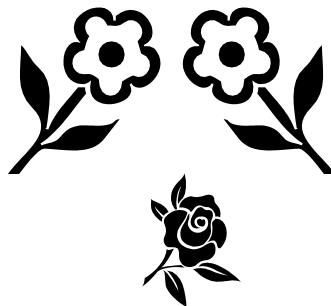
د زهر و جام

جام د زهر و د ساقی په لاس مزه کا
شربونه د دونیا وړه چپه که

چی خواره جامونه زماننده نیستی کړی
خدایه ما دسترساقی په جام اوبه که

د شرابونوش به هله خمار مات کړی
چی د گل جام وی په لاس کی اوبیده کا

خدایه حوض په غاړه خای زما پیدا کړی
حمیدی د خپل جانان په جام نشه که



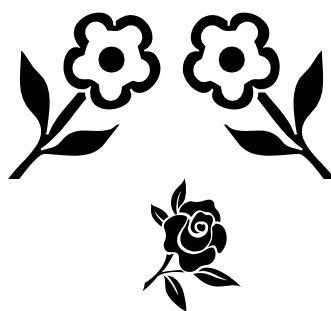
رون سيند

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
دزړه اهوڼه مي درخولي راوړي
دسترگو او بڼکي مي شلې راوړي

درد دهيواد مي دپرهره خيري
درخواري ژبي مي گيلي راوړي

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
سوي وجود سه مي لمبي راوړي

حميدزي ولي به غمجن نه يم
دسترفرهنگ مي جنازي راوړي



رون سڀند

په آندو عدت یم

دتوروشپوپه رنیدو عدت یم

زه دغمونوپه لیدو عدت یم

دپښتون قام زخمونه زما زخمونه

دخپل زرگی په زوکلیدو عدت یم

خوبونه وینم هیڅ تعبیری نسته

زه دسپرلي په امیدو عدت یم

کھکشانونه پورته هسک کی شمارم

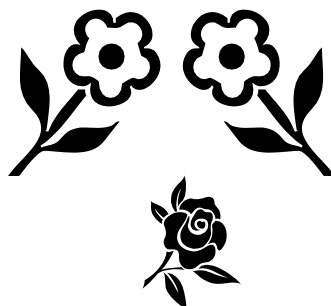
حُمکه او هسک کی په آندو عدت یم

وجودجانان پسي پرهرپرهردی

دپرهررونوپه دردو عدت یم

دغریبانو جامی نشلومه

زه حمیدی په رغیدو عدت یم



رون سيند

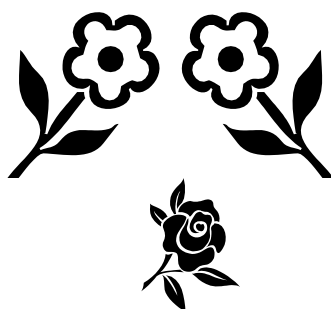
تور، سور اوزر غون بيرغ دي تل هسک اور پاندوی
چي موسيمه په خپل وينورنگينه کرل
آزادی راته دالی پراخه سينه کرل

چي نیکونوموننگ وکړپه تاتوبی
دي خپانده لوی سیندویي ننداره کرل

تورؤ سورز غون بيرغ دي تل رپاندوی
دي ویوباندي غلیم ز مورسه کینه کرل

هسک هسک غرونه دخوښي سندرې وایي
خپلواکی مومبارک شپون داتپه کرل

حمیدزي ته خپل هیواد دخانه گران دی
زړه کي مینه دهیوادیی میلنه کرل



رون سپند

دونيامي وتل دزړه په تله
ما دالهام خزانه وموندله
پکبني جانان وونورڅه نه وه هلته

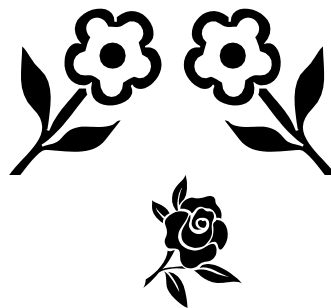
دبنکلابنارته چې مي سرکړبنکاره
بس يوارمان وونورڅه نه وه هلته

دونيامي وتل دزړه په تله
پکبني زندان وو نورڅه نه وه هلته

زما دژوندڅخه سپرلي ليره وه
پکبني خزان وو نورڅه نه وه هلته

دمتقيانوپه کاله ميلمه سوم
ميني دوران وونورڅه نه وه هلته

دحميذري سره دردونه ميشت وه
دغم داستان وو نورڅه نه وه هلته



رون سیند

حبیب می

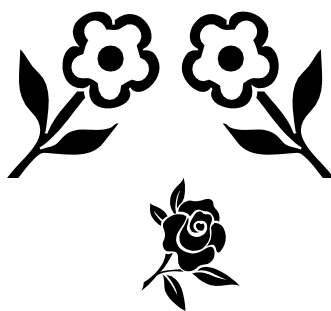
دمور اوپلارنه راته گران حبیب می
دوار و خلکولار عیان حبیب می

په بنکلی مخ یی نری بنکلی بنکاری
واره جهانہ قدر دان حبیب می

په لوی میندان کی مرستندوی دی زمور
دالله (ج) دوست دی مهربان حبیب می

ستاینه یی زه په کومه ژبه و کرم
دخیر بنیگنودی باران حبیب می

حمیدزی درود اوپری سلام وایمه
راته په زره دی هرمدام حبیب می



رون سيند

نه پوهيرم؟

يا خوځفه يم خپل دبخته څخه
يا په ژوندون باندي دمره غوندي يم

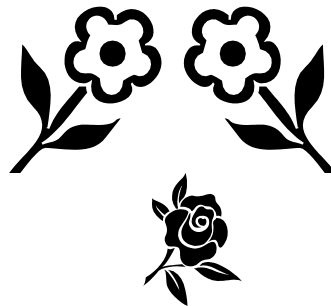
يا پرهرنومي وجودنيولي
يا داورمنځ كي دسكاره غوندي يم

يا خوداشپه ده دركلونواورده
يا زه په مينه كي نشه غوندي يم

يا مي دچم وگري مخ نه ويني
يا زه په شپه كي دايره غوندي يم

يامي دزره څخه تقوا تللي ده
يا زه دونيا كي دميلمه غوندي يم

يا حميدزي يم په گلرنگه مئين
يا په دونيا كي بيله زره غوندي يم



رون سڀند

ديپنتوسره په ز غرده مي دوستي ده
دبدانوسره مرسته تباهي ده
دنيڪانوپه خدمت كي پا چاهي ده

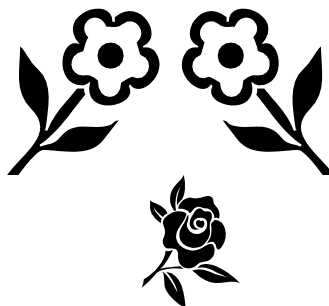
كائناوتو ته انديوسه پورته لارسه
په خيالونو د عقبا كي خوشحالي ده

دبي پتو د عزت څخه پر هيز كره
د ظالموپه صفت كي بربادي ده

حقيقت كي دگناه لذت ډپر تريخ دي
دشي بويه تيريدوكي چسپاندي ده

پاچاهي دي وه مغزوته هله وركره
كه مغزوكي دي تقواسر دوستي ده

حميدزي په دي خبره پنينيمان نه يم
ديپنتوسره په ز غرده مي دوستي ده



رون سیند

په قلم دي ټاټوبی جوړ کړه
داوښکوسیندباندي زرگی اوبوم
دزړه دردونو ته درمل لټوم

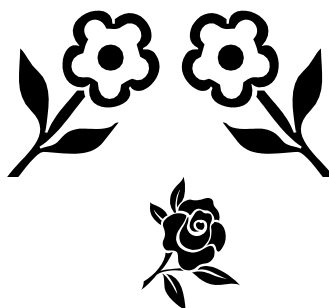
ددي شي بودتي ريدودوپري
توروتيارو کي خپل جانان يادوم

آسمان ته گورم ورکي مينه موندم
دنفرتونوسه وجودداروم

کرووعدوباندي پښيمانه نه يم
که مي الله (ج) مل سوو عدي پره کوم

په مينه مينه کي يادونو کي ورک
دگل په ياد باندي زرگی ژروم

قلم دي واخله خپل ټاټوبی جوړ کړه
په دي خبره حميدزی خبروم



رون سيند

دخيال سفر

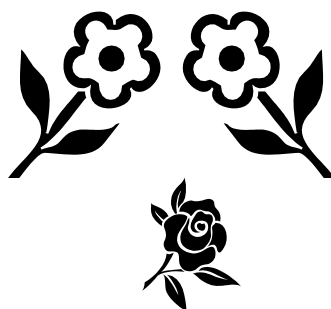
په وچو دښتو کي گلونه ښکاري
دلته د لوی الله (ج) فضلونه ښکاري

خيني وگري په خپل خان مټين کري
خينو مخونو کي لعلونه ښکاري

لاره ده نيغه که پري وړاندي لارسو
په دغه لار دنیکو پلونه ښکاري

بريا دي وموندل که زړه دي پاک سو
د جنتوورکي حالونه ښکاري

حميدزی بيالارودخيال په سفر
مخ کي يې گوره څه چلونه ښکاري



رون سڀند

يوالِي داسِي لڪه ڪان دطلا
ستوري خفه دي په آسمان نښڪاري
زما په چم کي لمر روښان نښڪاري

زمور غوښتنه دلته سوله ده بس
نور مودجنگ ز غملوتوان نښڪاري

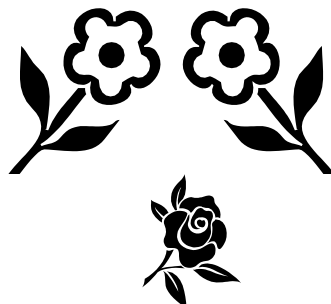
زه مي پښتون ورور سره مينه كوم
ويار دپښتون کي راته زيان نښڪاري

اتڪ ار غنڊته سلامونه ليري
تاته رقيبہ داتوپان نښڪاري

دڪابل ڀرغ درپيښوره رسي
دور نومنځ کي لاختگان نښڪاري

يوالِي داسي لڪه ڪان دطلا
علم ڪولوڪي تاوان نښڪاري

حميدزي بن کي اغزي نه رييمه
ڇهه ڪه مي بن کي بلبلان نښڪاري



رون سڀند

پښتون ولي لتوم
خپلو زخمونو ته درمل لتوم
دخير بسنگني يو عمل لتوم

ثنا دپاک پروردگار وایمه
دگناهوسه خان ژغورل لتوم

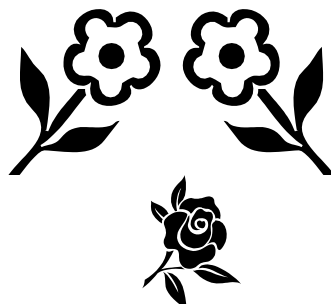
داندانخورمي در محشره وړمه
دنيكوتله در نول لتوم

هڅه كوم په نيغولار و لارسم
دبدكرو پنداخيستل لتوم

سرونه تيب ددنگو غرونو وينم
په عاجزي پورته ختل لتوم

په خپل قلم او ژبه ستايم هغه
دجانان پلونوباندي تلل لتوم

حميدزي وایمه پښتوپه ژبه
پښتون ولي په خان منل لتوم



رون سیند

دروح جفا

يا دگناه پیتی په سردی زما
یاراسه ورکه ده ددعلم ریا

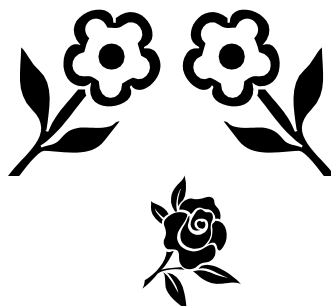
زه خوب لیدلوباندي ژوند تیروم
خوب می تعبیرنه لری یمه خطا

دنری خلگ په خندا لیگا دی
زه سلگی و مه یمه تل په ژرا

کوم کارونه بیله فکره همیش
خکه غمونه می دی بارپه ملا

سپرلی کی وینمه خزان گلونه
سترگی می نه وینی خلا اوبنکلا

مل می دی وهم دوجوددبدو
حمیدی دارنکرم درح دجفا



رون سيند

تاريخونه موراسوخي
خومره ډېردي زمور غمونه
په وجودباندي زخمونه

وران ويجارموي تاتوبی
دظالموپري ظلمونه

تاريخونوموراسوخي
هم يي مات کړل قلمونه

دفرهنگ مو دبنمان دي
پري خبردي عالمونه

ياخومورپه خوب ويده يو
يامومات دي اندمونه

راسئ ورنومتفق سو
رايوخاي به کړوقامونه

نوربه پوهه کړوحاصله
وره زده به کړوعلمونه

که دواړه چاري وکړو
موربه روغ کړي مله مونه

حميدزيه نفاق اوردي
اورنه ډک دي جهنمونه

رون سڀين

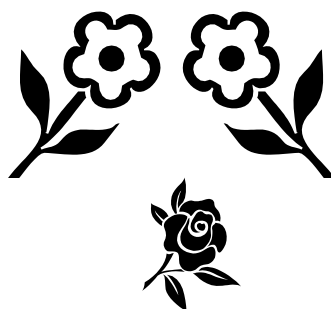
پيروي باندي يي زما ساکري تمامه
خپل جانان راته دټول جهانہ گران دی
په بنکلاباندي مټين يي هر انسان دی

يوکاته يي ناپايانه خوشحالي ده
حلاندلمردی ټول جهان باندي رښان دی

مور وپلار او داتټوبی مي تري زارسه
زما قلم يي په ستايلو کي ناتوان دی

پيروي باندي يي زما ساکري تمامه
ياالله (ج) زما همدغه يوارمان دی

برياداده چي تقوادي سوه په برخه
حميدزيه گناهونه ستر تويان دی



رون سڀند

پوهه ښه ده

که پاچایي هم غریب یې مسلمانان
که ښیگني درسره نه وي انسانان

عاجزی باندي انسان ښکلی ښکاری
لویي بده ده هم ډکه دتوانان

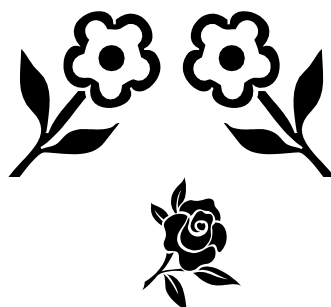
خان اصلاح کړه داخلاقونمونه سه
ښه اخلاق دي یوه برخه دایمانان

علم وکړه هم یې نوروته ورزده کړه
پوهه ښه ده خوښه کړي ده سبحانان

دظالم ملگري مه کوه هیڅکله
تل تر تل اوسه دونیا کي مهربانان

یادول دپاک الله دي یو وعدت کړه
زړه دي پاک کړه په ذکر ونود سبحانان

حمیدزی بس دخپل نفس سره په جنگ یم
دبديوسه بیریرمه مدامان



رون سيند *****

دالهام سمنډ
دا دالهام سمنډر
دلته آندونه اوري

دادخوبونودونيا
دلته رنگونه اوري

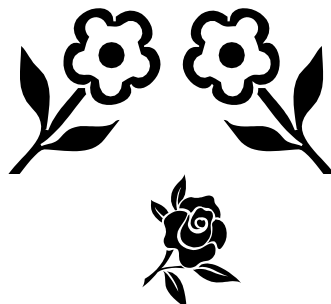
دا ده درخي كلا
دلته غمونه اوري

دادنفرت درشل دى
دلته اورونه اوري

دادپښتون تاتوبي
دلته ننگونه اوري

دادافغان شمله ده
پري سره گلونه اوري

دحميدزي ليکل دي
پري الهامونه اوري



رون سڀند

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
تيري وجودباندي گنډمه اوځم
تندر فضا کي ماتومه اوځم

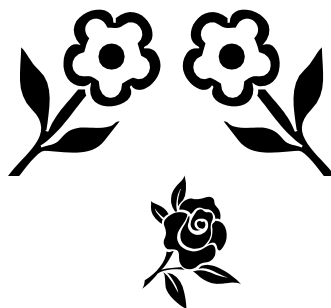
په وچه دبنته کي گلونه موندم
گلبن اغزونه خلاصومه اوځم

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
خپل پياوړتيا بنکاره کومه اوځم

دجانان هيله مي دزروگټل وه
دلته خوزرونه هم پلورمه اوځم

ژبه به پري کرم کي دروغ وويل
دبدوکرکه به کومه اوځم

په حميدزي باندي مظلوم قدرمن
ظالم به چيري نه ستايمه اوځم



رون سڀند

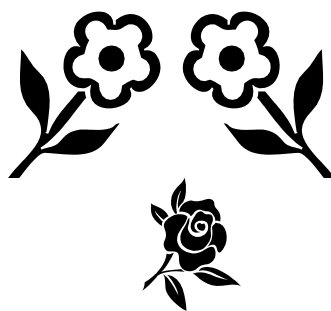
په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
انسان خان لره په خپله عزت مومي
بدوکړوباندي په لوی لاس ذلت مومي

دسپورمې په راختوسي تيارې ورکې
مئينان يې په ليدلوقوت مومي

غمازان به دي زخمونه پتي نکري
غمازان دي کړيدوکې رحمت مومي

دزړه خيري دي نيکيوباندي پريوله
زړه دي خپله په خپل خان کې جنت مومي

په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
حميدزی يې په سپرلي کې علت مومي



رون سيند

پگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
دخپل قسمت څخه گيله نه لرم
غمجن زرگي ته هم پلمه نه لرم

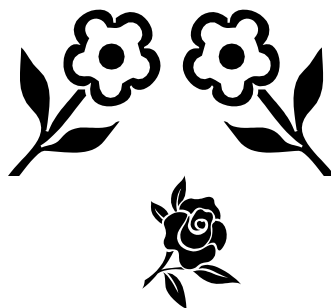
دمدومي شت يم دتیارو په بناړکي
په خپل جونگره کي ډپوه نه لرم

دلته وگري په درنه خوب ويده
وه وينتابه ته يي تپه نه لرم

بگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
کروړتړلوتي موقه نه لرم

زما تاتوبی دي زخمي زخمي کړ
ولي غليمه زه چاره نه لرم

هي وادمي اورکي لادرخوبه سوخي
حميدزي بله انديبننه نه لرم



رون سڀند

قاتله توره

لالهاندڀم په رڼا پسي د علم
بي ڪراري ڊيډيوسه دظلم

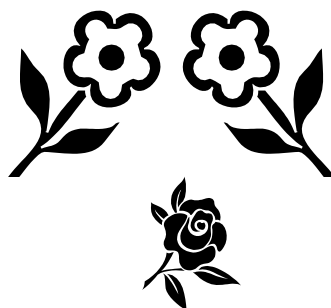
نيغي لاري مي خوبڀيري پري مزل ڪرم
ڊبريالورته په لوڅوپڀنوور څلم

احمقان راباندي خاندي نه پوهييري
زه په تيره دا قاتله توره ولم

مينه ڪاندم دقلم سره په زغرده
دي وگرو ته مي ڊاڪرن ڀنڪاري جرم

ها وگري دكلونوڅخه خواردي
ها وگروته ڪتاب لاس ڪي لوي شرم

داغزومنڅ ڪي گلونه دي غورييري
حميدزيه پڀستانه دگلونرم



رون سڀند

دبديني څخه نفرت

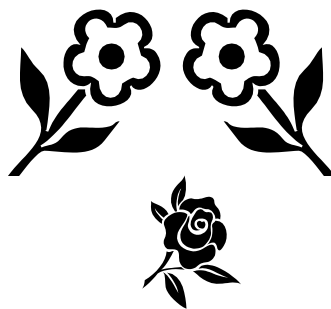
هيله ڪاندم چي ژوندون به دنيا ڪرم
بس يوازي به نفرت دبديني ڪرم

په خپل ڪرڻو به دزرونو هتيوال شم
ليري والي دبي ننگوديار ڪرم

ڪتابونوڪي پڻتون اوپڻتوموم
خواست الله(ج) ته دخيل قام دخپولي ڪرم

داخلاقو دبڻونو بڻوالي ته
په بيبلوپڻو اغزوباندي مستي ڪرم

حميدزي په نيغولاروسفر غوارم
پاک الله(ج) ته په ژر اباندي زاري ڪرم



رون سڀند

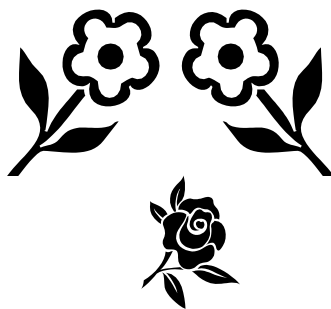
اوبنڪي پلورم
خپل دڙوندي بي تلمه
لوي غمونه زه گالمه

په تياروڪي مي منزل دي
درنا منزل ته حمه

په اغزوباندي مي شپه ده
دهيواد دغمه مرمه

خپل وجودمي دبنمن بولم
ستا په يادبي زورومه

درقلم مي اوبنڪي خاخي
حميدزي اوبنڪي پلورمه



رون سیند

كلونه كيرى وژل كيرى پښتون
مدو مدو څخه زوريرى پښتون

پرهر پرهر يې دې دچم گلونه
مرگ يې روادى لاقتليرى پښتون

څوك يې كافر څوك يې مجرم يادوي
دمسلمان په نوم زوريرى پښتون

ظالموكړى ورته يوصلا ده
دغليمانونه خوبنيرى پښتون

دخوب يې ډېرى مودې تيرى سولې
نن يا سبا به راپاخيرى پښتون

خپلو رقيبوته ځواب وركوي
دنيكمرغى سمته ستنيرى پښتون

دبيت كاله كې به مسكا خوره سي
بيا به هيڅكله نه ژريرى پښتون

په خپل قلم به نړيوال هيران كړي
وپاس هسكونوته به خيرى پښتون

رون سڀيند

دښونځي نوم به يولي ايردي
په خپل مقام به بيا نازيري پښتون

بيلتون به ختم سي دور نومځ کي
په يوه چم کي به اوسيري پښتون

دحميدزي به ارمانونه پره سي
په لوی هيواد کي به اوسيري پښتون

غوليدلي يو

غوليدلي يو په خپلو کي په جنگ يو
دمدو څخه دخپلوکرو په تنگ يو

ديوالي په نامه موخلک وژني
دکرو غره په شان يو بيا هم داسي رنگ يو

وخت راغلی چې په پوهي به سيالي کرو
که رښتيا نري منلي خپل په تنگ يو

مورن که يو سو دخپل ورور سره پخلاسو
باور وکړی چې دهرچانه به دنگ يو

په الهام کي مو دژوند سندري نځي
حميدزي سره لاسونو کي لونگ يو

رون سيند

قام مي وينس سوي
زما دقام غرونه اوري
هسک هسک غرونه تري لرزي

دمدو چي ناقرار وه
هغه زرونه قرار يري

دکلو چي دلته جوړوو
ها ديوال به رانريزي

چي په بيلو لارو تلله
ها سيندونه به گډيري

چي يي لمرنه وليدلي
هغه زرونه به سوخي يري

دوختونو چي خزان وه
گلابونه به غوري يري

ولي مور تل بريالي وو
تاريخونه لوستل کيري

په صحراو کي چي مېشت وه
دېنو سمته ستيري

رون سيند

چي دخولو وه پريوتلي
هانومونه به ياديري

په كلونو چي وه ستري
هاوگري هوساكييري

چي آندونه يي وه مراوي
اوس آندونه يي غورييري

بنكلا گاني به راوري
بيرغونه به رپيري

پښتانه به برياموندي
رقيبانبه يي ژرييري

کرغیرنه لیکه سوخي
دپورند نوم به هيرييري

دکتاب به وي ملگري
غليمان به تري پاريري

پښتانه به سريؤ سي
رانه ستوري به نخيري

رون سڀيند

حميدزيه پښتون يودي

د اوبو په لټه درومو
د اورونو سمندرکي

د غم وچم کي اوسيو
د دردونو په گودرکي

لمرو بڼان دي مور پرانده يو
رندې سترگي مويه سرکي

د گلونو سه نفرت کړو
داغزو يويه نظرکي

مور په کانوباندي ولي
غليم ناست مودي په ورکي

ورونه وژنو هيواد پلورو
زړه مونسته په خيگرکي

حميدزيه پښتون يودي
توپير نسته لراوبرکي

رون سڀند

دلته وگري بس شرونه اخلي
جنگ دزلمونه مو سرونه اخلي

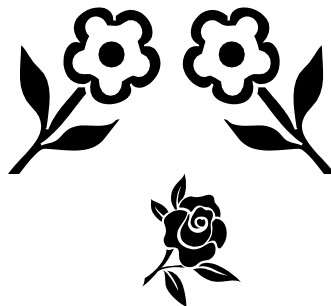
غواړي تاريخ موراته لولپه ڪري
دتان دقلم مو ازاورنه اخلي

په فولادي قلفويي خولي ترلي
وگري خولوته ځينجرونه اخلي

حجره ڪي دوه زلمي په يوه خوله ندي
ځيني اوبه ځيني اورونه اخلي

په سيندڪي ويني مو دورايه بنڪاري
دجنگ لوگي مورانه غرونه اخلي

غواړي مرغه پشان هواته لارسي
حميدزي ځانته وزرونه اخلي



رون سڀيند

ترمنڃ موليڪه نسته

دتورو وريخوپه شان دلته خوزر نه توردی
دخپل ملت دغمه خوبشرونه سکوردی

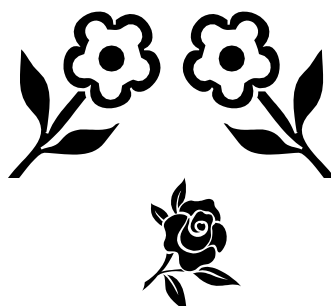
تاتوبی خان بولی خو ورله خدمت نه کوی
په دی غریب وهیواد کی کاره آندونه زوردی

مورته ددوست خطاب کری په فریب مووینه حبیبنی
دوستان مونشی کیدای زمور وجودته اوردی

کله اټک یادوم کله ارغند او هلمند
ددی سیندونه اوبه زما دبنکلی کوردی

مور دی دیورنده منو ترمنڃ موليڪه نسته
دایبنتانه وگری واوره بس ورور ورور دی

دخپل هیواد زخمونه خپله گندمه خلکو
دحمیدزی خیالونه دخپل هیواد په لوردی



رون سیند

وخته موردرنه غافل یو
په از غوکي په مزل یو

قدر نکړو دگلونو
و بلبلوته اجل یو

دتیارو وینار ته درمو
درنالوري ته شل یو

کتابونه موسوځلي
دجاهلوسره مل یو

نیک وگړي موبدایسي
وبدانوته خپل خپل یو

مور په ژونديو غولیدلي
په گناهوکي اول یو

وراندې تگ يې ز غمای نسو
خپل دورورسره په چل یو

مور که یوسو علم وکړو
حمیدزی تل به گل یو

رون سڀيند

راڻي مڪتب او مدرسه ڪرودان
په خوب ويده پڀنتون ويده پاته دي
دعلم پوهي لاگوبنه پاته دي

ديتيم ولي ڇوڪ ڙاڙاوي واوري
دڄونا اهلوپه ڪاله پاته دي

دلته مور فخرپه نيكونوڪوو
غريب هيواد موبيله وره پاته دي

راڻي مڪتب او مدرسه ڪرودان
تاريخ دويار موبلي ڪاته پاته دي

راسي درخي ڄڄه تي رشو ورنو
منڄ ڪي نفاق مولا پرڄه پاته دي

دگلوبن يي دي په وينوسمسور
په پڀنتنوڪي لابي زره پاته دي

چم ته مي سور رنگ دقلم نه راوڙم
دوينو رنگ مي لاپر زره پاته دي

غمونه ولي مو دڪلي لارسي
غم حميدزي سره ميلمه پاته دي

***** ۱۲۱ *****

رون سڀيند

ولي ورونه پريوبل نڪري باور
ورور خورور ته دي په شان لکه دغر

مومنان خو ديوبله سه زاريري
ديوبل مرستي ته درومي په مال سر

خوريوالي دي تاتوبي پري جوريري
اتحاديه شان دکان دي دسره زر

هيخ وگري دخيل خانه پوره نه دي
نسته بيله ارتيا دلته هيخ بشر

پښتانه که په يوه تغر اتول سي
هيخ يو غشي به پري ونکري اثر

که وگري رخه کاندي ديوبله
تير ايستلي دي ابليس په خيل هنر

حميدزيه مسلمان په تقوا بنه وي
په اسلام کي هيخ باک نسته دتبر



رون سيند

ديپنتون او دپنتوسره جفا كړي
دبي فتو افسانوسره وفا كړي

خپل ضمير پلوري خپل ژبه پردی بولي
تل دنيكو په كارنو كښي رياكړي

دوست هغه بولي هي وادچي ورته رنگ كړي
ناپوه خلك تل پرديو ته ژړا كړي

دگلو نوډك بنونه په اورسوځي
ولمبوته يي خوښيو سه نڅا كړي

ستوري بدبولي سپورمي نه هم نفرت كا
دتيارو وه ژر راتللوته خندا كړي

دشملود درناوي سه چي منكرسي
زه يي نكرم زما زرگی ورته بنيراكړي

پښتانه وگړي ټول سره يوځای كړي
حميدزی تل خپل بادرته دا دعا كړي

رون سڀين

زما دخوبونودونيا
زړه سره کړي جفا

ما دثواب لپاره
گلوته کړي مسکا

که مي صفت کړی دی
صرف مي ستایلی الله

دخپل هیواد دغمه
نه مي اودريري ژړا

پښتومي ویاړدی واوره
هم مي دژوندده رڼا

په اسلام سر ورکوم
خومرده لویه سودا

زه يم مين په گلاب
زړه مي دی کروړپه وفا

وايه مي ستا لپاره
حمیدزی وایم رښتیا

رون سڀين

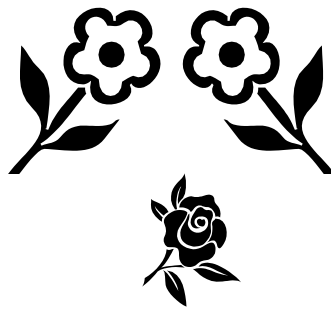
ستا دمخ دٻڪلا وڙانگي
زما دزڙه په سر رادانگي

ستا خبري هومره ٻنڪلي
مينان دي ورته خانگي

سپيلني شم درته گله
ستا دي ٻنڪلي وڙاه خانگي

ستا پر لارهه كه ڇوڪ لارو
هغه موندڻي ٿوله پانگي

ستا ڏين زما ده هيله
حميدزي وهم غرانگي



رون سینه

دینو انکار مه کوه
دظلم کار مه کوه

تل دبدی یی تبنته
داغز و دار مه کوه

په نیکو لار و در مه
نور انتظار مه کوه

ژوندون دباد په شان دی
په ژوند اعتبار مه کوه

کره مشوره همیشه
په کار تلوار مه کوه

دیوهی لار کره خوښه
په قلم وار مه کوه

حمیدی وزور وه
زړه نور کرار مه کوه

رون سېند

د عشق پر لاره راته تلل بدنکاري
دميني خان راته ژغورل بدنکاري

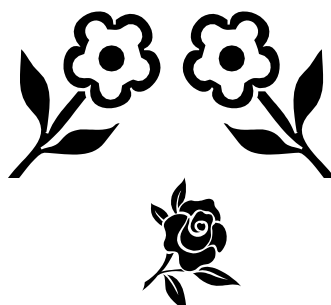
خپل کړوته گورم اوبدلون راولم
خان په تش هيلوتير ايستل بدنکاري

د گلوبوی خو پر هر چا بڼه لگي
اغزي دبيخه څخه کښل بدنکاري

پوهه انسان ته نيکمرغي ورکوي
د جهل لاري تش څارل بدنکاري

رښتيا ترخه دي ددرمل په شان دي
دروغ وايوباندي خندل بدنکاري

حميدزی لاردنيکوبڼه پيژنم
دبدو خان هم خبرول بدنکاري



رون سڀند

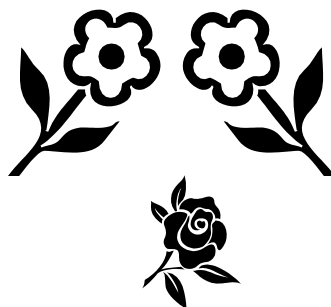
خدايه هوساڪري پڀنتانه وڪري
ڀپرو مدوڄخه دي سٽري سٽري

ڊجنگ جڪروپري اٿرونه بنڪاري
جاروتي پڀنوڪي دنفاق ٻي پري

هسڪ يي آندونه دي منم يي ربه
خوسمنڊري دڄوبونو وري

ته راته مينه اويوالي راڪري
مورته راخلاصي ڪري دعلم سوري

په حميدزي باندي غمونه مين
سپرليه تاراته خوبڀي راوري



رونځ سږيند

ژړا

خدايه (ج) ما په رسته اړخو کې شمار کړي
د هر بدومي نړۍ کې پر هيزگار کړي

گناهونو څخه پاک زما وجود کړه
د غلا جبر اولتيو مي بيزار کړي

زړه مي خوښ کړي ستا رحمت باندي خالقه
پل مي ټينگ دخپل حبيب په نيک لار کړي

د نفس جال کې مي راگير مکرې بادره
ټول اغزي د بيابان راته گلزار کړي

زه عاجز یم عاجزي راته تحفه کا
د غرور کبر اورخي مي کرار کړي

د گلاب اود گلونو مينه غوړم
ناروا عشق سه زړگی مي تل په ډار کړي

ما نيکبخت کړي دنیکبختوپه ټولۍ کې
حميدزی دنیکبختانو دکتار کړي

رون سڀند

ستايدونه مي خيلوان دي
حڪه گران راته دحان دي

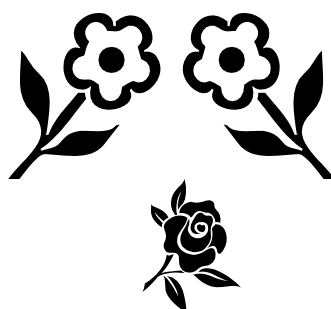
زړه مي تا غواري دربيږي
قدمونه مي لږزاند دي

ستا نوم خومره بهترين دي
غوږيدلي پري گلان دي

وخته ستاغيره لمبه ده
توپانونه دي روان دي

دنږي په گل مين يم
کروانه مي ودان دي

چي مين په بنكلي نه وي
حميدزي ناپوهان دي



رون سڀيند

والوزم آسمان ته الوتل پيل ڪرم
خان گورم دهسڪ خواته ختل پيل ڪرم

دانري بد رنگه راته نه بنڪاري
ولي دخپل زره غريب وڙل پيل ڪرم

مينه دلته هر خوا رنا گاني ڪري
خان سره مي بدڪرم چي خندل پيل ڪرم

وگوره دغرونو داعاجز وجود
زه ولي غرور ته نخيدل پيل ڪرم

مرگ مي درسرو وينو رانبردي دي تل
اخ بد يم گناه ته چي ورتل پيل ڪرم

داخبره خان ته ولي نه كوم
كله به دراز سمته مزل پيل ڪرم

ربه ته مي مينه زره كي ميشته ڪري
هسي چي ذره مي رغيدل پيل ڪرم

مينه سوخي وونكي مي په خواكي ده
ياد چي دنبڪلا ڪرم سوخي دل پيل ڪرم

رون سڀند

مادي دد ښځه ټل کړي ده
دا هيله زرگي راته ښوولي ده

ستا سه ښايسته په دي نړۍ نسته
ستا هر وينا درتولو ښکلي ده

مخ دي دگلاب څخه رنگين ښکاري
هاکوڅه په تاباندي سپيڅلي ده

نه منم غمازه ستا خبرې زه
ما دخپل جانان ښکلا لوستلي ده

حسن يې دتولو څخه بره دئ
هسک ورته لمنه غور وولي ده

وگوره سپورمۍ په منځ کي درز لري
دي ښکلي دگل ښکلا ليدلي ده

وايمه سلام په ښايسته جانان
ما هره خبره يې منلي ده

اي دحميدزي دتخيويال ټاله
تا دخپل بريارسۍ نيولي ده؟

رون سيند

ماته دي بنڪلا پوره ڇرگنده ده
يار ستا وفا پوره ڇرگنده ده

ڇوڪ ستا دڃبر وسه انڪار ڪوي
هرچا ته رڻا پوره ڇرگنده ده

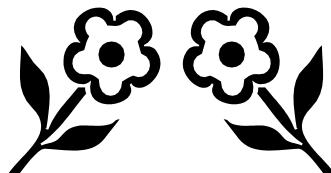
تا مور ته ڏيوه غوندي احساس راکر
ستا خوا ڪي برياً پوره ڇرگنده ده

ليڙي ڇي سلام په نيموشپوتاهه
هغه ته رڻتيا پوره ڇرگنده ده

هغه بريالي ڇي ستا خبري ڪري
ستا هره وينا پوره ڇرگنده ده

مخ دي دگلاب ڇخه ڏپر بنڪلي دي
مخ ڪي دي حلا پوره ڇرگنده ده

زه حميدزي ستا ڇخه قربان سمه
ستا مينه دوا پوره ڇرگنده ده



رون پي سڀين

ڪنبت دگلو مو خزان راتبا ڪري
زمورن هيواد دخيل وجوده ڇخه ستري

دگلونو ڇخه اور يي زريڪي بل دي
ڇوبي رحمو ڇناورور دي دارلي

غمازن يي په لوگيو خوشحاليري
رقيبانو په هر بند باندي ريبلي

زمورن گناه ڇه ده ناحق وڙل ڪيرو
زمورن زلمو ڪفن په سر باندي ترلي

هره خو دنياسته هيواد تباده
غليمانن په مرميودي ويشتلي

ڪه دنورو ڇخه بنه غوارو ڪارنه ڪرو
زمورن هيواد به بي ساه پروت وي لڪه مري

راسي نور دخيل هيواد په غم غمجن سو
دقلم په زور بي جور ڪرو نريدي

حق يي ڇنگه ور اداڪرم نه پوهيرم
حميدي دخيل هيواد يم پوروري

رونځ سيند

ژونده يوه موقه دخوشحالی راکړه
يوه شيبه آرام دبد حالی راکړه

مه مې زوره دخپل هیواد په غم
زما وگل هیواد ته نور بنادی راکړه

وباسه دزړو سه نفرتو زموږ
ر به اتفاق دورور ولی راکړه

سترگې مو دزړه په لیدو ښکلي کړې
يو ديدن دگل په زندگی راکړه

نور مو دتقوا په لار بوزي ته
موږ ته لوی اجر و نه دنیکی راکړه

زړه کي مو دردونو ته سکون کښیږده
پوهه علم دوره ته پالی راکړه

زموږ هیواد دښ په شان ښایست لري
بس دسولې ژوند اونیکمرغی راکړه

نه وو حمیدزي سره رنگین غزل
غم وه هیرو لو ته لنډی راکړه

رون سيند

ژوندون کي درواو ناروا وو دونيا فرق دی
دبنکلو خوبسولو کي جلا او بلها فرق دی

ميين په هر چا مه سه ټول وگړي کله بڼه دي
دبنو بد و کولو کي رښتيا او آشنا فرق دی

دگل او داغزي منځ کي دوستي دورايه بڼکاري
گرانښت او په پيړو لو کي دسا او طلا فرق دی

ناري خو هرسړی وهي چي ژوند مي درتازار دی
رښتيا او په درغو کي جدا او صفارق دی

راځه چي ژوند دنیکو دخپل ځانه څخه را پیل کړو
دژوند په تيړولو کي د شاه اوگدا فرق دی

غمجن خوهرسړی دخپل آشنا په بیلدو وي
لمبه هر زرگی نه وي دژرا اوخند فرق دی

راگوره حميدزيه دماشوم په شان خوشحال يم
دنورو زړه ازارمه کړه همدا زما اوستا فرق دی

رون سڀيند

نه پو هيڙم دڙوندون خوږي ترخي دي
خوږني نسته دلته واره انديښني دي

دچا څاري اولادونه مسکينان دي
دچا سترگي دفراق تڪي سري دي

زموږ هيواد کي دکلونو سه جگړه ده
دښارو منځ کي دجنگ بلي لمبي دي

ظالمان دي دفرديو په خوله کاندي
دجابر دمظلومانو سه گيلي دي

رحم نه لري گلونه يي خزان کړه
دقاتل ماليار لاسونو کي چري دي

ورور دورور سره په جنگ دي نه پوهيري
جوړي کړي بيگانو دسيسي دي

دکتاب مينه يي زرکي زره نسته
زموږ اوبنو منځ کي بي شمېره فاصلي دي

که يونه سو تل تر تله به کړيرو
حميديه په نفاق کي تارکي دي

رون سڀند

دخوب ڪول ڪله ارام راکوي
غم دهيواد راته الهام راکوي

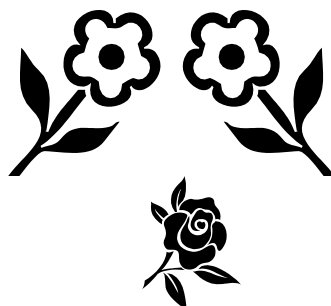
ديتمانو اسويلي اورمه
داڙوندون ستري دي ابهام راکوي

وينه زمور ورته ارزبنته نه لري
غليم وڙنه دسترقام راکوي

دهره خايه خندا ليري تلي
سلگي ڙراوي هر ماينام راکوي

د ورورو ڙلو ڄومره غته ڀالي
دشهيدگل جسد انعام راکوي

رائه ڇي علم حميدزيه وکرو
دڙوندکولو ته دوام راکوي



رون سڀين

داني څومره بنايسته ده!
هره خوايي رنگينه ده!

مورن په ژوند کله پوهيږو؟
په مورن ځکه توره شپه ده!

علم نه کوو بد کاندو،
ځکه دلته لا جگره ده

دخپلوی څخه منکړيو
ز مورن سه تللي کافله

خپل دورور په تيغ مرکيرو
دپرديو څه گيله ده

ز مورن وجود کي رحم نسته
قتل کړي مو ډيوه ده

بنونځي مودی سيځلي
هم رنگ بدي مدرسه ده

دنيکونو نومونوم بدکر
اخ تياره موميلمنه ده

رونِ سڀين

قلمونه موبد اڀسي
خوبنه ڪري مو وسله ده

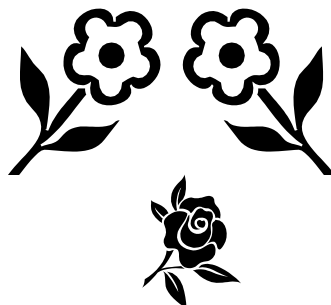
دبريا وو ڄڻ تبتو
لويه ماتي زمورن مله ده

بس دي ژونديه نور شروع ڪرو
دانري واره بنايسته ده

ڪتابونه به راوخلو
دڪتاب مخ آينه ده

علم پوهه به ڪرو غوره
بي علمي په اورپخه

په يوالي ڪي موگته،
حميديه زرغونه ده!



رون سڀيند

نور جنگ گتلي يوو مور سوله غوارو
فقر خپلي يوو مور سوله غوارو

گلان مووژني هيخ پري رحم نه کري
اورو سوخلي يوو مور سوله غوارو

غوټي موگل نه سوي دجنگ دلاسه
غماز رتلي مور سوله غوارو

دکلو وژني مو ظالم وگري
تيارو تي وري يوو مور سوله غوارو

زمور په زرو کي يي نفرت شي ندلي
توپک خوار کري يوو مور سوله غوارو

زمور په وينو يي ماني جوړي کري
غليم ريپلي يوو مور سوله غوارو

دحميدي درقلم او بنکي خاخي
جنگ ژرولي يوو مور سوله غوارو

رون سپند

دلته دوحشت تگر
خوردی هیخ تولیری نه

ورکه مو ترمنخ مینه
عقل موخیلییری نه

اور مو په مغزوکي دی
بل دی هیخ مرکیری نه

وینه مو اوبه غوندي
مفته ده گرانییری نه

پار مو دوجوده دی
سترگی موخیلییری نه

وینه موخیلیینی بنامار
وری دی مرییری نه

ورک رانه قلم کتاب
زخم مو جویرییری نه

صبره حمیدزیه کره
غم درسه ستیرییری نه

رون سڀيند

ورسته پاته دنري يو
دخنخير ماتي كرى يو

سمندر منخ كى ډوبير و
غورخيدلي دبيري يو

ديوبل خخه نفرت كرو
دغمونو دبيري يو

پوهه نكروپه اولادمو
لاغوبنتونكي دمانى يو

تاريخونه موهرى ركري
اوس بناغلي په پكرى يو

دبمنان راباندي خاندي
توپان وري خو ورى يو

ديوبل خخه لى ري
دگريوان خيرى تى يو

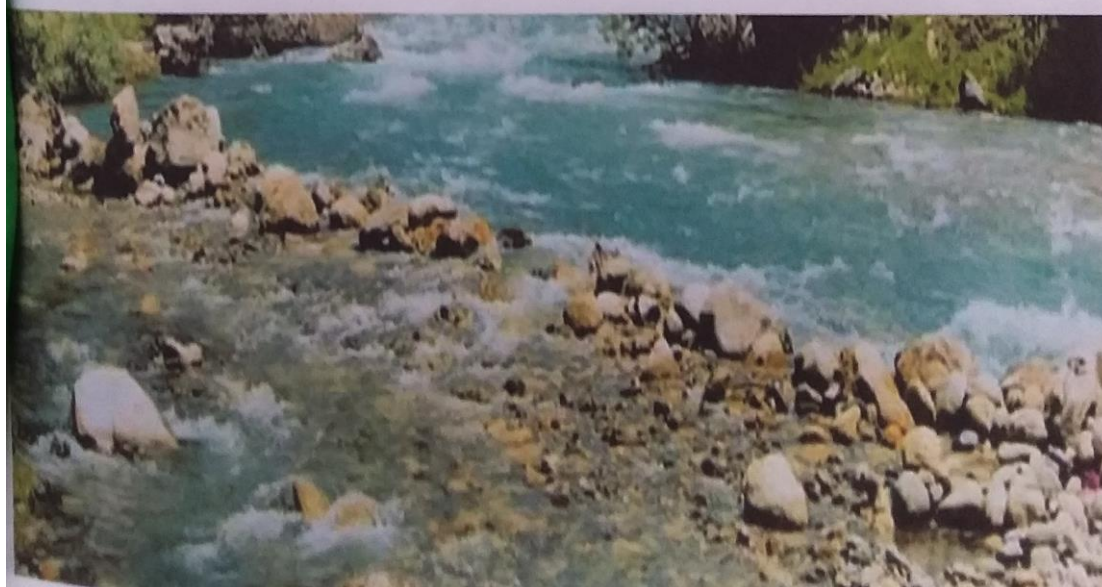
حميدزىه ارزبنت مند يو
حماسي مستى لندي يو



دليکوال لنډه پيژندنه!

محمود حميدزی په انگرېزي (MahmoodHamidzai) د خيرالله زوی، د حاجي محمد اقبال لمسی او په خټه اخکزی دئ . نوموړی د 1374 لېږديز لمريز کال د ثور د مياشتې په څلورمه نېټه چې د 1995 لېږديز کال د افريل د مياشتې 24 نيټې سرسمون خوري د کندهار ولايت د ژړی ولسوالۍ په سنگحصار کلي کې زېږېدلی دئ. حميدزي دېني زده کړې دخپل کلي دملا امامانو څخه لوستي دي.

لومړنی ښوونځی يې په سنگحصار لېسه، منځنی ښوونځی يې په قاضي عبدالمجيد منځنی ښوونځی کې لوستی او په کال 1396 لېږديز لمريز کال کې د ژړی ولسوالۍ د اسعد سوري لېسې څخه فارغ او د مکتب دوره يې پای ته رسولې ده. حميدزي: نيمه عالي زده کړې د ډاکټر مامون طاهري روغتيا علومو انستيتوت د نرسنگ په څانگه کې کړي او د ياد انستيتوت څخه په کال 1399 لېږديز لمريز کال کې د پنځلسم پاس په سويه فارغ دئ



**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**